

عنوان مقاله:

برنامه ریزی توسعه توریسم شهری با بهره گیری از شاخص زیست اقلیمی در جهت توسعه پایدار شهری نمونه موردی: شهر مشهد

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جعفر کریمی - دانشجوی دکتری جغرافیا انسانی دانشگاه پیام نور تهران

محمد رضا محبوب فر - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد

مهدی جمالی نژاد - دانشجوی دکتری جغرافیا دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

گردشگری یکی از بخش های مهم اقتصادی است به عنوان یک صنعت پاک مطرح می شود و ضمن افزایش درآمدهای ارزی در اقتصاد ملی کمک شایسته ای به رونق اشتغال و ایجاد درآمدهای منطقه ای نیز بنماید. با توجه به این مهم برنامه ریزی در امر گردشگری از جنبه های مختلف ضروری و مهم می نماید. شناخت آسایش اقلیمی یک مکان در ماه های مختلف سال به صورت روزانه و شبانه در جهت برنامه ریزی برای مسئولین و گردشگران بسیار مفید می باشد در رابطه با نظریه توسعه پایدار شهری باید گفت که این مقوله حاصل بحث های طرفداران محیط زیست درباره مسائل زیست محیطی بخصوص محیط زیست شهری است که به دنبال نظریه توسعه پایدار برای حمایت از منابع طبیعی ارائه شد. توسعه پایدار شهری نیازمند شناسایی محدودیت های محیطی برای فعالیت های انسانی در ارتباط با شهرها و تطبیق روش های طراحی شهری در این محدودیت هاست. شهر مشهد به عنوان قلب گردشگری مذهبی کشور و دارا بودن جذابیت های توریستی مختلف به صورت یکی از مراکز مهم گردشگری ایران مطرح است که شناخت آسایش اقلیمی آن به منظور برنامه ریزی دقیق در جهت توسعه پایدار شهری بسیار ضروری است برای برآورد آسایش اقلیمی این شهر ابتدا داده های مورد نیاز از سایت هواشناسی مشهد در طول دوره 1951_2005 دریافت گردیده و سپس با توجه به شاخص ترجونگ میزان آسایش شبانه و روزانه و نمودارهای محاسبه گردید نتایج حاکی از آن بود که در ماه های فروردین اردیبهشت و مهر شهر مشهد در طول روز دارای آسایش بوده و در طول شب در ماه های خرداد تیر و مرداد شرایط خنک در این شهر موجود می باشد .

کلمات کلیدی:

توریسم شهری، توسعه پایدار شهری، آسایش اقلیمی، شبانه و روزانه، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/417632>

